

[Fibiger.]

singe), som er indlevet i Forholdene her paa Sjælland, regner med — hvad han jo ogsaa fremhævede —, at der var Forskel paa, om man fik 35 Kr. for et Kreatur, der skulde udsættes, eller man fik 85—90 Kr. Det er der ogsaa, men det spiller ikke nogen større Rolle i en Bedrift, naar man en Gang imellem skal af med en Udsætterko, om man da faar en 30—40 Kr. mere. Men en stor Rolle spiller det, hvis man har Fedekøer, og Bedriften er baseret derpaa, om man faar 100 Kr. mere pr. Stk., for dermed kan hele vedkommendes Eksistens staa og falde. Derfor er det, jeg saa stærkt har understreget og var glad ved, at der i Landbokommissionens Betænkning stod saa tydeligt fremdraget, hvad der var Formaalet: først dette at hæve Priserne paa Fedekreaturerne, medens de, der saa blev tilbage, kunde bruges til Destruktion og paa anden Maade. Jeg maa sige, at det, om en Mand, der har et Par Udsætterkreaturer om Aaret eller lidt flere, faar nogle faa Kroner mere eller mindre, er ikke det afgørende i dette Spørgsmaal. Det er meget mere afgørende, hvorledes det staaer med Smør- og Flæskepriserne og den Slags Ting. Det andet er rent periferisk.

Den højtærede Landbrugsminister talte om, at hvis der skulde være ubegrænset Destruktion, og hvis man i det hele taget skulde ind paa Minimalpriser og den Slags, skulde der være Begrænsning; man kunde jo ikke opmuntre Folk til at blive ved med en Produktion ved at give Tilskud og ikke foretage Begrænsning deri. Det er jeg enig med den højtærede Landbrugsminister i. Det har jo ogsaa vist sig, at da vi ikke kunde blive enige om at foretage en Begrænsning af Svineproduktionen, og den saa blev iværksat fra anden Side, kom Prisstigningen. Derfor afskrækker det mig ikke, om man finder en Form, hvorunder man kan begrænse. Den højtærede Landbrugsminister behøvede jo ikke at stille det saa grelt op over for det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen og sige, at der skulde overhovedet være Forbud mod Tillæg af Kalve. Ingen vil tænke sig, at der skulde være Forbud derimod, for saa vilde det ikke være saa forfærdelig mange Aar, før vi ingen Kreaturer havde her i Landet. Jeg synes, den højtærede Landbrugsminister kunde have sparet sig at stille det op paa den

Maade, man kan godt foretage en Begrænsning uden at gøre det saadan, at der ligefrem skulde blive Forbud mod Tillæg.

Jeg vil gerne i Udvalget være med til, hvis den højtærede Landbrugsminister mener, at det er formaalstjenligt, at finde en Form for en Begrænsning af Kreaturopræt, saa at man paa den Maade inden alt for længe kan komme til en Prisstigning paa Kreaturerne.

Den højtærede Landbrugsminister talte om, at det var en meget kostbar Ordning, Landbokommissionen havde foreslaaet med 3 Mands Udvalg for disse Eksportmarkeder. Det afskrækker mig dog ikke. Der er for Tiden en Kontrolør, som gaar dør paa disse Eksportmarkeder, jeg ved for Resten ikke, hvad han bestiller, eller om det i det hele taget er til ret megen Nytte, at han er der. Men nu er der altsaa en Mand i Forvejen, saa skulde der to Mand til. Det er jo en helt ny Ordning, vi kommer ind paa.

Jeg tror, det vil være betryggende, at det netop ordnes paa den Maade, Landbokommissionen har foreslaaet, med Mænd fra Egnen, der er kendt og gennem Landboforeningerne og Husmandsforeningerne staaer i Forbindelse med Eksportforeningerne, saa kan man netop følge den Linie, man har inden for Eksportforeningerne, at der er et 3 Mands Udvalg, der vurderer Kreaturerne hver Uge. De kommer rundt paa flere Samlingspladser paa en Eftermiddag, og det har Eksportforeningerne selv betalt. Denne Bekostning har aldrig været afskrækkende. Jeg tror heller ikke, det kan virke særlig afskrækkende ved den Kødordning, vi skulde have, om man fik et 3 Mands Udvalg, der saa paa Eksportmarkederne en Gang om Ugen. Det behøver jo, som Loven er affattet, kun at blive de faa Eksportmarkeder, der er ovre i Vestjylland.

Den højtærede Minister sagde, at det var de Konservatives Ansvar, at der ingen Kornordning blev gennemført. Jeg maa sige, at det er en meget nem Maade at komme om ved det paa. Men naar Landbrugsministeren siger, at i Landbokommissionens enstemmige Indstilling var Rentespørgsmaalet knyttet til, og at det har vi ikke villet gaa med til, vil jeg spørge: Var der ikke knyttet andet til? Det forekommer mig, at der var knyttet mange andre